

РЕШЕНИЕ

№ 14063

гр. София, 17.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 54 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА**

при участието на секретаря **ИСКРА Д. КУРТЕВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА** Гражданско дело № 20221110114543 по описа за 2022 година

Предявен е по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във вр. с чл. 99, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че В. В. К. дължи на „ЮБЦ“ ЕООД сумата от **45.58 лева**, представляваща цена на предоставени в периода от 22.01.2018г. до 22.04.2018г. електронни съобщителни услуги по силата на сключен между В. К. и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 15829292001 от 18.10.2017г., за която сума са издадени фактури с № 1241912014/22.02.2018г., 1243570332/22.03.2018г. и 1245581651/23.04.2018г., които вземания са прехвърлени последователно по силата на договори за цесия от 16.10.2018г. и от 01.10.2019г. в полза на „С. Г. Груп“ ООД, а впоследствие в полза на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД, за което парично притезание по ч. гр. дело № 8682/2021г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

Ищецът твърди, че между В. В. К. и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД бил сключен Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 15829292001 от 18.10.2017г., по силата на който в периода от 22.01.2018г. до 22.04.2018г. на ответника била предоставена мобилна услуга за телефонен номер 0879420765 при условията на тарифен план i- Traffic XXL с уговорена в договора абонаментна такса в размер на 19.99 лева на месец. За потребените услуги били издадени фактури с № 1241912014/22.02.2018г., 1243570332/22.03.2018г. и 1245581651/23.04.2018г. с падежи съответно на 11.03.2018г., 08.04.2018г. и 09.05.2018г. съобразно уговореното в чл. 29 от общите условия на мобилния оператор, но сумите по тях не били заплатени изцяло и в срок, като непогасена останала сумата от общо 45.58 лева. Кредиторът- доставчик на уговорените електронни съобщителни услуги прехвърлил процесните вземания, произтичащи от договора с ответника, в полза на „С. Г. Груп“ ООД, а последното, от своя страна, продало вземанията си от длъжника в полза на ищеца по силата на сключен с последния договор за цесия от 01.10.2019г. Ищецът поддържа, че доколкото към исковата молба е приложено уведомление за извършените прехвърляния на вземанията от В. К. по процесния договор, изходящо от „С. Г. Груп“ ООД в качеството му на пълномощник на първоначалния цедент „БТК“ ЕАД и на цедент по договора за цесия от 01.10.2019г. и доколкото длъжникът бил получил препис от исковата молба и приложенията към нея, следвало да се счете, че последният е надлежно уведомен за

цесиите. Претендира разноски.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК, с който ответникът оспорва предявения иск, поддържайки, че не е надлежно уведомен за извършените прехвърляния на вземанията на „БТК“ ЕАД по договора за електронни съобщителни услуги, а в условията на евентуалност релевира възражение за погасяване на процесните вземания по давност.

Съдът, като съобрази доводите на страните, приобщените по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, както и приложимите в случая нормативни актове, при спазване на разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и от правна страна:

По така предявения иск процесуално задължение на ищеца е при условията на пълно и главно доказване съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК да установи осъществяването на следните материалноправни предпоставки: 1/ съществуване през исковия период на облигационно правоотношение по валиден договор за електронни съобщителни услуги между „БТК“ ЕАД и ответника със сочените от ищеца параметри и съдържание; 2/ реалното предоставяне на услугите, предмет на договора, стойността на които се претендира в настоящия процес; 3/ настъпване на изискуемостта на паричните вземания на доставчика на услугите по договора; 4/ сключени валидни договори за цесия между последния и „С. Г. Груп“ ЕООД, а впоследствие между последното и ищеца с предмет процесните вземания за цената на предоставените електронни съобщителни услуги; 5/ съобщаване на длъжника по правоотношението за настъпилото правоприемство, като уведомлението следва да изхожда от прехвърлителите (цеденти) по всеки от договорите за цесия.

Във връзка с възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да установи обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността, в случай че твърди осъществяването на такива.

Не е спорно между страните, а и се установява от надлежно приобщените и неоспорени писмени доказателства: договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 15829292001 от 18.10.2017г., сключен между „БТК“ ЕАД и В. В. К., издадени въз основа на него за процесния период- от 22.01.2018г. до 22.04.2018г., фактури с № 1241912014/22.02.2018г., 1243570332/22.03.2018г. и 1245581651/23.04.2018г., съдържащи данни относно стойността на потребената през периода електронна съобщителна услуга и срока за заплащането ѝ, договори за цесия от 16.10.2018г. и от 01.10.2019г., сключени съответно между „БТК“ ЕАД и „С. Г. Груп“ ООД и между „С. Г. Груп“ ООД и ищеца „ЮБЦ“ ЕООД и потвърждения по чл. 99, ал. 3 ЗЗД за извършените прехвърляния, че през исковия период е съществувало облигационно отношение по договор за доставка на електронни съобщителни услуги между ответника и „БТК“ ЕАД със соченото в исковата молба съдържание; че в изпълнение на задълженията му по договора „БТК“ ЕАД е предоставило в полза на ответника уговорените услуги със сочената в исковата молба обща стойност за исковия период, както и че вземанията за цената на тези услуги са прехвърлени по силата на договори за цесия в полза съответно на „С. Г. Груп“ ЕООД, а впоследствие на ищеца. С оглед на това и съобразно нормите на чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК с доклада по делото тези обстоятелства за обявени за безспорни между страните и поради това ненуждаещи се от доказване.

Установява се от съдържанието на процесните фактури и обстоятелството, че задълженията по тях са с настъпил преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение падеж, поради което, при липсата на доказателства, а и твърдения за заплащането им от потребителя, както и на други доводи, касаещи валидното им възникване и стойността им, следва да се приеме, че в правната сфера на „БТК“ ЕАД преди прехвърлянето им в полза на „С. Г. Груп“ ЕООД и на ищеца са съществували изискуеми вземания за цената на предоставените във времето от 22.01.2018г. до 22.04.2018г.

електронни съобщителни услуги.

Настъпилите правопримества на страната на кредитора, както и противопоставимостта им на длъжника се установяват от надлежно приобщените и неоспорени писмени доказателства. Така, от приложените към исковата молба договори за цесия от 16.10.2018г. и от 01.10.2019г. и потвърждения за извършените прехвърляния, се установява, че на 01.10.2019г. валидно възникналите в правната сфера на доставчика на комуникационни услуги вземания по процесния договор за електронни съобщителни услуги са прехвърлени в полза на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД от „С. Г. Груп“ ЕООД в качеството му на техен носител по силата на сключен преди това договор за цесия с „БТК“ ЕАД.

Съдът намира за установено и правнорелевантното обстоятелство, че длъжникът е уведомен за преминаване на процесните вземания от патримониума на телекомуникационната компания в правната сфера на ищеца, доколкото като приложение към исковата молба е представено уведомление за извършените две последователни прехвърляния, последното в полза на ищеца, което уведомление е връчено лично на ответника съобразно правилата на процесуалния закон, ведно с препис от исковата молба. Действително, това се е случило след подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, но доколкото се касае за настъпило в хода на процеса обстоятелство и на основание разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК същото следва да бъде взето предвид от съда при преценка основателността на иска, тъй като е факт, имащ значение за спорното право. В този смисъл е и формираната по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика, обективизирана в Решение № 78 от 9.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2352/2013 г., II т. о., ТК; Решение № 3 от 16.04.2014 г. на ВКС по т. д. № 1711/2013 г., I т. о., ТК; Решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г. състав на ВКС, II т. о., Решение № 137 от 02.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5759/2014 г., III г. о., ГК, Решение № 156 от 30.11.2015 г. на ВКС по т. д. № 2639/2014 г., II т. о., ТК, съгласно която цесията следва да се счете за надлежно съобщена на длъжника и тогава, когато изходящото от цедента уведомление е връчено на длъжника като приложение към исковата молба, с която новият кредитор е предявил иска си за изпълнение на цедираното вземане, какъвто именно е настоящият случай. Като факт, настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението от цедента, макар и като приложение към исковата молба на цесионера, следва да бъде съобразено от съда при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 188, ал. 3 ГПК (отм.), съответно чл. 235, ал. 3 ГПК.

Коментираното уведомление за извършената цесия изхожда от „С. Г. Груп“ ЕООД в качеството му на пълномощник на цедента по първата цесия, за установяване на което качество по делото е представено изрично пълномощно от „БТК“ ЕАД- л. 18 от делото, както и в качеството му на цедент по втората цесия, поради което следва да се приеме, че в случая не е нарушено изискването на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, съгласно което съобщаването на цесията на длъжника следва да бъде извършено от стария кредитор. Допустимостта (в материалноправен смисъл на това понятие) уведомяването за настъпилото на страната на кредитора правопримество да бъде съобщено на длъжника от новия кредитор в качеството му на пълномощник на предишния следва както от факта, че в закона липсва ограничение в тази насока, така и от действащия в областта на договорното право принцип за свобода на договарянето, регламентиран в чл. 9 ЗЗД. В този смисъл е постановеното по реда на чл. 290 ГПК Решение № 137 от 02.06.2015г. по гр. д. № 5759/2014г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение, съгласно което „съобщението от новия кредитор няма предвиденото в чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД действие. Това обаче не означава, че предишният кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Според чл. 36 ЗЗД представителната власт възниква по волята на представлявания, нейният обем се определя според това, което упълномощителят е изявил /чл. 39 ЗЗД/ и не са предвидени никакви изрични ограничения посредством повелителни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията. Следователно, по силата

на принципа за свободата на договарянето /чл. 9 ЗЗД/ няма пречка старият кредитор да упълномощи новия кредитор за извършване на уведомлението за цесията. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Длъжникът може да се защити срещу неправомерно изпълнение в полза на трето лице, като поиска доказателства за представителната власт на новия кредитор.“ А доказателства за представителната власт на „С. Г. Груп“ ЕООД по отношение на първоначалния титуляр на вземанията, както бе изяснено, са представени с исковата молба- л. 18 делото.

Неоснователно е заявеното в условията на евентуалност възражение за погасяване на процесните вземания по давност, доколкото от датата на падежа на най- старото от тях- така, както същият се определя въз основа на общите условия на телекомуникационното дружество и е посочен в първата издадена за периода фактура- 11.03.2018г., до датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК- 12.01.2021г., са изминали по- малко от три години, каквато е продължителността на приложимия в случая давностен срок по арг. от нормата на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и съобразно задължителните за съдилищата разяснения, съдържащи се в Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК.

При тези фактически и правни съображения и при липсата на доказателства, а и на твърдения за извършено плащане на процесния дълг след допуснатата забава, както и на възражения, касаещи размера на претендираните суми, съдът намира, че ищецът е материално легитимиран да получи плащане на валидно възникналите в полза на „БТК“ ЕАД и останали непогасени вземания, предмет на предявения иск, поради което същият следва да бъде изцяло уважен.

В съответствие със задължителните за правоприлагащите органи разяснения, съдържащи се в т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноските в заповедното и исковото производство.

При този изход на спора пред настоящата инстанция разноски се следват единствено на ищеца, комуто на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъде присъдена сумата от 167.78 лева- част от извършените в заповедното производство разноски за държавна такса и адвокатски хонорар, съответна на частта от вземанията по заповедта, за която по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК е предявен иск, както и сумата от 205.00 лева, представляваща разноски за исковото производство, включващи реално заплатени държавна такса и възнаграждение за един адвокат.

Сторените от ответника разноски следва да останат за негова сметка- така, както са извършени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във вр. с чл. 99, ал. 1 ЗЗД, че В. В. К., ЕГН *****, дължи на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, сумата от **45.58 лева**, представляваща цена на предоставени в периода от 22.01.2018г. до 22.04.2018г. електронни съобщителни услуги по силата на сключен между В. К. и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 15829292001 от 18.10.2017г., за която сума са издадени фактури с № 1241912014/22.02.2018г., 1243570332/22.03.2018г. и 1245581651/23.04.2018г., които

вземания са прехвърлени последователно по силата на договори за цесия от 16.10.2018г. и от 01.10.2019г. в полза на „С. Г. Груп“ ООД, а впоследствие в полза на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД, за което парично притезание по ч. гр. дело № 8682/2021г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

ОСЪЖДА В. В. К., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, сумата **167.78 лева** - разноси за заповедното производство, както и сумата от **205.00 лева**- разноси за исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____